Виходить у Львові що дня (крім недїль і гр. кат. сьвят) о 5-ій годинї по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 8.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жаданє і за зложенєм оплати почтової.

Реклямациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в бюрі дневників Люд. Пльона і в ц. к. Старостсвах на провинції:
на цїлий рік зр. 2·40
на пів року „ 1·20
на чверть року „ —·60
місячно . . „ —·20
Поодиноке число 1 кр.

З почтовою пересилкою:
на цїлий рік зр. 5·40
на пів року „ 2·70
на чверть року „ 1·35
місячно . . „ —·45
Поодиноке число 3 кр.

Війна.

Маємо наконець то, чого можна було вже від самого першого виступленя Греції в критиській справі сподївати ся, а чому ще в послідний хвили так рішучо перечено: війну на балканьскім півострові межи Грециєю а Туреччиною. Нинї наспіла з Константинополя слїдуюча вість: **На вчерашній радї мінїстрів ухвалено виповісти Греції війну і повідомлено о тім грецкого посла.**

Як звістно, здержала була Туреччина похід свого войска з Елясони на Лярісу опираючись на тім, що Грециия перечила тому, мов би то правильні войска грецкі перші зачепили Турків; але рівночасно заповіла Порта, що скоро би лиш сконстатовано, що дійстно правильне грецке войско, не повстанцї зачепили турків, то без війни вже не обійде ся. Так і стало ся, а причину до того дала, здаєсь, борба Греків з Турками в суботу на тесальскій граници коло озера Незеро недалеко малого портового міста Плятомона над еґейским морем, а межи сим містом і Елясоною, де єсть головна кватира Едгема пашї. Озеро Незеро лежить посеред високих гір. Там вже в 1886 р. розпочала ся була борба між Греками а Турками, але закінчила ся нещасливо для Греків.

О борбі коло Незеро подав турецкий мінїстер війни амбасадорам таку вість: Ще в пятницю вечером о коло 7 год. напало правильне грецке войско на турецкі позициї Байрактар, Кодомо, Пердіка, Сольсомене і Велеско, але по тригодинній битві відперто Греків. Лиш турецкі горби Потіка і Аналіпсіс остали ся в грецких руках, бо Турки хотїли дати тим доказ, що правильні грецкі войска зачепили. Мінїстер справ заграничних повідомив заразом амбасадорів, що тепер наступить вже похід на Лярісу і що за кілька днів місто се буде заняте.

З Атин потверджують вість о борбі на границі і признають, що сим разом брали участь в борбі вже не повстанцї, але правильне грецке войско. Після дотеперішних вістий прийшло до стички слїдуючим способом: Турки хотїли обсадити войском якийсь горб, що лежить як раз на самій границі, а грецке войско, стояче з другої сторони того горба, не хотїло того допустити. З того прийшло до стички, підчас котрої Турки мусїли остаточно уступити ся. Дня 17 с. м., в суботу рано, борба розпочала ся на ново, але вже загальнїйше, як в пятницю вечером. З Ляріси вислано значні віддїли войска на поміч на границю.

Положенє в Македонії — як то кажуть в берлиньских кругах політичних — не єсть безпосередно ґрізне. Туреччина має там сильну армію, а крім того числить ще й на миролюбивість Сербії і Болгарії. Передовсїм важна річ в тім, що нїяка велика держава не думає підпирати змагань грозячих европейскому мирови. Мимо того побоюють ся там магометаньского фанатизму.

Сегодня наспіли ще слїдуючі приватні вісти:

З Відня: Туреччина виповіла Греції війну. Грецкий посол виїхав з Константинополя. Войска турецкі одержали приказ розпочати зараз воєнні кроки.

З Відня: Виповідженє війни Греції зробило тут велику несподіванку. Загально здогадують ся, що то Росия напирала на Туреччину, щоби она виповіла війну.

З Атин: Вість о виповідженю війни зробила тут величезне враженє, але викликала велике, патріотичне вдоволенє. Король зателєґрафував до наслїдника престола в Лярісї, що жертвує єго вітчинї і будучности.

Новинки.

Львів дня 19-го цьвітня 1897.

— **Іспити на учительки ручних жіночих робіт** перед екзамінацийною комісиєю в Станиславові розпічнуть ся дня 8-го червня с. р. Кандидатки мають предложити метрику хресту на доказ скінченя 18-ого року житя, сьвідоцтво моральности, сьвідоцтво шкільне, curriculum vitae, і спис перестудіованих підручників. Поданя разом з тими прилогами належить внести до дирекциї учительскої семинариї найдальше до 20-ого мая.

— **Недїльний спочинок на зелїзници.** Мінїстерство зелїзниць видало так для австрийских як і для сільних зарядів приватних зелїзниць дуже важне розпоряджене, котре жадає, щоби в недїлю і в 8 означених днях великих сьвят товаровий рух на зелїзницях був застановлений. Не відносить ся се лиш до висилки худоби і до посиш

---

4)

Крета і Македонія.

I.

Грецкі мілїонери — дай Боже і нам таких! — Як Крета стала турецкою? — Перші початки сегорічної ворохобнї. — Чому Грециия взяла ся забирати Крету. — Монастир Ґонія на Креті і грецка залога. — Вуколїєс і Селїно. — Кандия і положенє в містї з кінцем лютого с. р. — Ретімно і єго побереже.

(Дальше).

В Кандиї суть нинї майже лиш самі магометани; християни повтікали, а з глубини краю найшли до міста тисячі музулманів. У вузких улицях глотить ся тепер яких 50.000 магометан. Християни відступили охотно своїм знакомим, хоч они иншої віри, свої доми, бо мають надїю що коли вернуть, застануть хоч що то із свого майна. Торічне положенє в послїдних місяцях ще більше погіршило ся. З торічного жнива, хоч оно робило як найкрасшу надїю, можна було лиш частину зібрати. Ледви що і то попродано, як вже магометани стали громадно покидати свої зруйновані села і збігали ся до міста. Нового ладу, який мала завести реформа, не можна було дочекати ся; нїкому й на гадку не приходило, щоби відшкодувати, все одно вже, чи християн, чи хоч би магометан, і дати їм яке спокійне пристановище до тихої роботи. З того пішло, що одна і друга сторона слухала охотно тих, що проповідували опір против законного порядку. Під конець лютого настав був в місті загальний розлад, серед котрого навіть консулям було небезпечно, бо та маса людий хотїла преці жити, їсти і мешкати, а пригноблене турецке войско лиш з великим трудом могло ще удержати спокій. Правда, що в порті під містом стояли три европейскі кораблї воєнні, але залога їх не вийшла була на остров, а на случай ворохобнї европейске войско навіть не могло би було прийти ще в час на поміч, бо хиба треба би було виважувати брами, що замикають місто, на що треба би було бодай години часу.

Хто в ту пору ходив по містї, гадав, що єсть в якімсь малім місточку в недїлю. На ту пору припадав рамазан, магометаньский піст, коли то всї ісповідники Магомета постять через цїлий день, і аж вечером місто трохи оживляє ся. Ще рано, а на улицях недалеко порту, видко лиш дуже мало людий, майже по рівній части християн і магометан, хоч перших в містї ледви кілька сот, а других тисячі. Каварнї позамикані, десь здалека чути як дзвонять в якійсь грецкій церкві, а на якійсь бочці сидить заспаний турецкий вартовий. Вечером буде більше житя в містї, коли до того часу передна сторожа повстанців не підійде близше, та пуканиною з карабінів не розбудить заспане місто.

Поза містом, годину ходу далеко, починає ся вже держава християнских Кретийців. Проводир їх, Коракас завів в імени грецкого короля управу і установив суди; там спокій, та й не диво, бо магометан вигнано що до одного і остались самі християни. При кінци лютого стояло там яких 8000 повстанців поділених на менші віддїли, а із західної сторони прийшли були також грецкі вояки. Кретийцї зорґанізували ся; у Турків анї слїду того, они всї пригноблені і видко по них, що они вже перечувають наперед, що їх панованю прийде конець. В містї не стає вже поживи; муки годї вже дістати, але на пасовисках коло міста видко ще досить товару. Мясо длятого ще не дороге; око (кільо і чверть) платить ся по 50 пара (около 12 кр.).

Слїди революциї видко добре і на побережу, особливо коло Ретімна. Ще торічної осени стояли там хороші села, нинї з них самі згарища і розвалини, видко лиш дїри де були вікна та недопалені бальки. Магометани втїкаючи з глубини краю попалили ті села з мести, що їм так зроблено. В самім Ретимнї глухо і пусто; ґенерал Гусні-паша не пускає туди магометан, щоби охоронити житє тим немногим християнам, які там ще проживають. Хто був сьвідком того, як два турецкі пашї, пригноблені і зажурені нараджували ся з собою, той зрозуміє, що турецкому півмісяцеви прийшов вже конець на Креті. На валах Кандиї і Ретимна не повівають вже хоругви з півмісяцем; видко ще лиш одну на т. зв. топоровій баштї побіч тих стародавних топорів воєнних, котрі походять ще з часів турецко-венецийскої війни.

но висиланих товарів. Дальші винятки будуть роблені лиш тогді, коли-б повне виконане нового розпорядженя було неможливе без помноженя більших магазинів і зелізничого персоналу.

— Практичний курс в краєвій школі гончарскій в Коломиї. В Коломиї дня 1 мая розпочинає ся практичний курс, в цїли достарченя фабрикам дренів дахівок а цегольним приспособити фахових робітників. Кандидат має виказати ся сьвідоцтвом, що є гончарским челядником або робітником цегольнї, фабрики дренів або дахівок. Наука відбуває ся безплатно і триває один місяць. Практиканти удержують ся власним коштом. Зголошувати ся треба до краєвої дирекциї школи гончарскої в Коломиї.

— Нещастє на зелізници. Минувшого тижня наїхали на себе на шляху тереспольскої зелїзницї в Росиї два поїзди, товаровий і особовий. З людий потерпіло тяжші скалїченя пятьох з зелїзничої служби і пятьох подорожних, крім того лекше потовкли ся дві женщини і двох з зелїзничої прислуги. Льокомотива і вісїм вагонів сильно ушкоджені.

— Неосторожність матери мало що не стала нещастем для дитини. Жінка стражника огневого Мороша в Чернівцях запхала голку в в кафтаник на грудях, як то звичайно люблять робити жінки і взяла дитину на руки. З пестощів зачала притискати $1^1/_2$-літну дитину до себе і наразь запхала її цїлу голку в животок. Доперва прякликаний лїкар зручною операциєю добув голку і спас дитину від смерти.

— Сила мести. В Подгуржу коло Кракова — як доносять польскі часописи — арештувала поліция Івана Лесняка, коваля, що хотів знищити з мести цїлий будинок при помочи торшедової міни. Ту міну зладив Лесняк в той спосіб, що на довгий пороховий льонт насипав 26 коробок з порохом і капслями. Злочинця прихоплено в хвили, коли він хотів підпалити порох. Кажуть, що вибух міни був би знищив кілька будинків в Малім ринку. Лесняка відставлено до суду.

— Хлопець з птичою головою. Таке „чудо" показує тепер у Варшаві одно „паноптікум". Єсть се 16-лїтний хлопець, дуже малого росту, слабо розвитий, а голову має маленьку і подібну до птичої. Називає ся Янос і єго оглядали наукові поваги всїх країв. Загальна гадка учених така, що Янос незвичайно цїкавий оказ в історії людского розвитку. Причини такого вимкового устроєня єго будови ще не розслїджені.

— Самоубийство в театрі. В Харкові в часї представленя в тамошнім театрі польского товариства аматорского, відобрав собі житє вистрілом з револьвера один возьний, що приїхав недавно до Харкова з Ченстохови. Самоубийник, що стрілив до себе в хвили, коли публика виходила є театру, жив ще хвилю і успів ще заявити, що відбирає собі житє з причини недостачі средств до житя.

— Два доктори заручили ся в місті Шемнїц в Саксонії: пан др. Гумель, асистент при лїчничім заведеню в Шемнїц, і панна др. Ґрінберґ, лїкарка при тім самім заведеню.

— Теля о трех ногах. На берненьский ярмарок приведено з околиці теля дивного вигляду. Оно прийшло на сьвіт без правої передної ноги, жиє вже над два тиждні, єсть правильно розвинене, добре відживлене і скаче на трех ногах далеко живійше і веселїйше, ніж неодно з єго чотироножних товаришів. Се теля купив господар з Турас і гадає сей незвичайний примірник зьвіринний годувати.

Штука, наука і лїтература.

— **„Зорі" ч. 7** з дня 13 цьвітня с. р. містить: Докінчене оповіданя Т. Шевченка „Безщасний" в перекладі О. Я. Кониського; — вибір з циклю поезий Amor vincens В. Щурата; — продовжене новелї Нестора Лендина „Зломані крила"; — три стихи Б. Грінченка; — думу в прозї „Отрок" Мих. Обачного; — „Три сини", „Степи" і „По синьому небу" — три стихи Мик. Чернявского; — докінчене статї В. Щурата „Поезия зівялого листя в виду суспільних завдач штуки"; — оповістки і критичні замітки; — докінчене житеписи др. Ів. Пулюя; — житепись Мих. Осадці; — заяву кількох Українців „По поводу национального сьвята в Петербурзї" і хроніку, бібліоґрафію та переписку редакциї. — З ілюстраций містить се число „Зорі" портрет Мих. Осадці, рисунок К. Трутовского „Добрі ради" і вид чудотворної ікони матери Божої в церкві в Угрини, пов. чортківского.

Переписка зі всїми і для всїх.

Оповістка.

Сим маю честь просити, щоби замавляючі у мене на сьвята вина овочеві поспішили з замовленєм і подавали докладну адресу, а замавляючі більше як 4 лїтри і мешкаючі при зелїзници щоби ще подавали і стацию зелїзниці позаяк пересилка буде о много дешевше коштувати. Дрібнїйші висилки (по 3 до 10 лїтрів лиш до 1 мая; пізнїйше хиба лиш 10—50 лїтрів бо час не позваляє. З поважанем: К. Шлемкевич, Підгайчики почта Коломия.

П. Верх. п. Сок.: Амортизация єсть слово латиньске і значить тілько, що „убите" або „знищене". Коли хтось сплачує свій довг, то він єго поволи „убиває", робить єму конець, смерть, значить ся, він єго амортизує. Тепер же так: якась держава потребує гроший і затягає позичку, зичить у людий в той спосіб, що видає льоси. Угорщина н. пр. позичила в той спосіб в 1883 р. 4 міліони зр. а на то видала 800.000 льосів по 5 зр. Льоси ті розділено на 8000 серий а кожду серию на сто нумерів. Щоби люди охотно купували ті льоси і тим способом доставили потрібних гроший призначено на декотрі серий і відповідні до них нумери, премію, значить ся велику суму, котру однакож треба виграти; инші льоси призначено лиш на сплату, значить ся, на амортизацию, і на них розложено лиш ту суму, за яку льос первістно продавано. А щоби ще борше можна було позичку сплатити, позволено ту первістну суму по трохи підвисшати. Коли розкуплено льоси, то держава дістала своїх 4 міліони. Льоси закупили очевидно ті, що мали найбільше гроший, отже банки, а що деякими тими льосами можна було виграти й більшу суму, то банки почали льоси розпродувати по більше як по 5 зр., значить курс льосу пішов

II.

На грецко-турецкій границї. — Македонїя і жителї. — Воєнне розміщене войска. — Вольо і Ляріса. — Етнїке Гетайри. — Перший вступ грецких повстанців до Македонії.

Події на Креті перекинули над сподїване скоро небезпечність грізної війни на грецко-турецку границю на балканьскім півострові і тим загрозили европейскому мирови та викликали не малий переполох в Европі, а хоч нинї вже нїхто не хоче вірити тому, щоби від грецко-турецкого непорозуміня мала розгоріти ся загальна війна в Европі, то все-таки ще й тепер не можна сказати, щоби Европа могла вже зовсім уважати ся безпечною. Перші вистріли на балканьскім півострові вже роздали ся, вже полила ся кров з обох сторін, а тисячі войска з одної і другої сторони стоять вже готові до переходу через границю в одну або другу сторону. Длятого мусимо на хвилько покинути Крету, а перенести ся на се нове поле війни.

Грецко-турецка границя на півночи Греції починає ся на заході від заливу Арта а іменно від устя ріки Арта до того-ж заливу. При вході до того заливу єсть на турецкім боцї кріпость Превеза, а против неї на грецкім боцї стоять два форти Пунта і Актіон. Від устя Арти іде відтак границя вздовж тої ріки по при грецке місто Арта аж недалеко від міста Мецово на турецкій стороні; звідси завертає відтак хребтом гір Хаста на всхід, спускає ся відтак в долину ріки Салямвріас, аж наконець бересь знову трохи на північ попід гори Олімп і доходить до моря, іменно же до побережа солуньского заливу. На грецкій сторонї припирають до границї округи або т. зв. номархії (цїла Грециа дїлить ся на 16 номархій) Арта, Трікаля і Ляріса, на турецкій сторонї знов Альбанїя і Епірус та Македонїя.

Цїла небезпечність грецко-турецкої війни лежить головно в Македонії, де сходять ся інтереси всїх держав балканьских а при тім суть так запутанї, що можна би їх хиба лиш тим способом розпутати, як то колись зробив король Македоньский Александер Великий, розтявши узол ґордийский мечем. Македонію хотїли би так само забрати Греки як і Серби та Болгари, а нинї належить она ще до Туреччини. Річ отже ясна, що війна Греції з Туреччиною в Македонії, могла би дуже легко визвати до війни і Сербію та Болгарию а вслїд за тим довести і до загальної колотнечі европейської. Длятого може не від річи буде хоч коротенько придивити ся населеню в Македонїї і тому, як оно тут розложило ся.

Первістними жителями Македонії були, здаєсь, предки теперішних Альбанців. Також королї македоньскі в глубокій старинї, Филип і єго син Александер Великий, були також Альбанцями. Отже по правдї Греки не конче мали би право до Македонії з того титулу, що колись, звиш для тисячі лїт тому назад Македонїя була грецкою. То може лиш бути правдою, що як королї македоньскі так і вся висша кляса приняли були від Греків їх висшу культуру. В пізнїйших часах заходили до Македонії всїлякі народи і тим способом стало ся, що первістні єї жителї або значно перемішали ся з другими народами і стратили свою народність, або остались ще досить чисто в не так легко приступних горах теперішної Альбанії. Мимоходом ще скажемо, що теперішні Альбанцї дїлять ся головно на північних (близше Чорногори), що звуть ся Ґиґи і полудневих званих Тосками. Они самі себе називають Скіпетарами, а Турки називають їх Арнаутами. Тих Альбанців в самій Македонії мало; они лиш в тій сторонї, де Македонїя стикає ся в Альбанією і де народи переходять одні в других.

Границї теперішної Македонії суть більше менше такі: на півночи гори Шар-даґ і Кара-даґ (або Чорні гори), на всході Перім-даґ, на полудни озеро Бешік, котре відділяє від Македонії півостров Халькіс, Олімп і Камбуньскі гори; на заході гори Піндос і ріка чорний Дрін. Отже межи сими границями жиє велика мішанина народів, котрої початок сягає ще римских часів. За римского цїсаря Траяна прийшли сюди були Римляни і тут закладали свої римскі кольонії. Мішанина первістних жителїв з Римлянами остала ся й до нинї; суть то т. зв. Цінцари або Куцоволохи (они самі себе називають „Арамані", Румуни уважають їх за своє племя). За візантийских цїсарів запанували тут Греки, але они осїдали лиш місцями близше моря. За цїсаря Константина спроваджено сюди около 300.000 Славян, котрих поселено на опустїлих землях. Пізнїйше прийшли ще инші Славяни, котрі зайшли були аж до міста Солуня над морем. Нинї маємо в Македонії з тої мішанини такі народности: В сторонах як міста Драма, Сіхна, Правішта, Серес, Солунь, Верія, Вельвендос аж до Гревени єсть мішане населенє, Греки і Славяни (переважно Болгари) і Турки. Коло Сіхни єсть кольонїя правдивих Турків, котрі однакож суть християнами. Суть то одинокі на всім сьвітї Турки християни; їх єсть всего лиш 3500 душ. Чим близше границь Болгариї тим більше стрічає ся тут Болгар, однакож суть перемішані з Сербами. Близше границь Сербії суть Серби, а на північ від Греції — Греки. По містах єсть богато жидів а Цінцари або Куцоволохи творять місцями окремі кольонії, як н. пр. в місцевостях Влахоклісура і Влахолевада.

По правді сказавши, не мають Греки великого права до Македонії, бо Греків тут не більше як всего на всего 220.000, підчас коли самих Славян християн єсть звиш 1,160.000, до того ще Греки лиш в многих сторонах живуть тут великими збитими масами; але віра грає тут також важну ролю і богато християн православної віри, хоч они Славяни, уважають себе Греками, отже і тих зачисляє Греция до своїх. Годі припустити, щоби Греция лагодячись до війни в Македонії, могла була бути певною якихсь тут успіхів з неї. Скорше га-

в гору. Банки давши за льоси готівку, відбивали собі на них проценти. Прийшло льосоване: внесено до льокалю де відбувало ся льосоване три колеса, нїби три круглі коробки зі склянними денцями, спочиваючі на осях, і з корбою, котрою можна тими колесами крутити. В першім колесї були самі серpredicates льосів призначених на премії, в другім нумери, в третім знов серії льосів призначених на сплату або амортизацію. Льосоване відбувало ся відтак два рази. Перший раз тягнули з першого колеса серії льосів призначених на премії; відчитали витягнену серию, записали і вкинули назад до колеса щестя. Відтак тягнули до тої серії з другого колеса нумер і так само оголосили і записали. Отже той льос, котрий мав ту саму серию і той сам нумер, що їх витягнули за першим разом, виграв першу найбільшу суму. Так тягнено тілько разів, кілько було визначених преміових тягнень. По тім тягненю відбувало ся друге, але вже не на виграну, лиш на сплату тих гроший, за які льоси пущено в курс. Тягнено отже серії з третого колеса, а до него нумери з другого колеса. За кождий такий витягнений льос вже не платила держава більше, лиш тілько, кілько на него взяла і тим способом сплачувала довг. — Так більше менше відбуває ся тягнене всякого рода льосів. Тепер же може ще так бути: При кождім льосї єсть кусень паперу, котрий можна відтяти; він називає ся купон (від француского слова coupon). На купонї єсть вписана та сама серия і той сам нумер, що й на льосї. Колиж н. пр. при угорских льосах черв. хреста витягнено льос преміовий, значить ся такий, що виграв якусь суму, то каса державна виплачує за него виграну суму, купон відтинає і задержує собі, а льос сам звертає. Тим льосом грає ся дальше, але вже лиш в тягненях амортизацийних, значить ся, можна ще відобрати і ту суму, за яку льос куплено. Колиж льос був витягнений в тягненю амортизацийнім, то каса виплачує лиш суму амортизацийну, відтинає купон і звертає его властителеви льосу, а сам льос задержує для себе. Купоном можна грати дальше в тягненях преміових. — Коли льоси суть більші, як н. пр. льоси міста Відня по 100 зр. (курс 164 зр.), то деякі банки продають на них квітки т. зв. промеси. Купити промесу на льос, значить тілько, що поставити на льотерию. Коли би льос, на котрий хтось купив промесу, виграв, то банк виплатить виграну; не виграв льос — то промеса не має вартости, бо она лиш на одно тягнене і гроші пропадають. — З Ваших льосів італїяньский витягнено в амортизациї вже давнїйшими роками, як то видимо з виказів банкових. Коли хочете, то пришлїть его за рецепісом, а розвідаємо ще докладнїйше в банку, взглядно постараємо ся о виплату. Ваші льоси всї мають вартість, але сербский і італїяньский повинні бути яко заграничні остемпльовані, бо инакше богато клопоту; італїяньский н. пр. треба би аж до Італії посилати до виплати, в сїм случаю банк числить собі за свій захід малу заплату — кількадесять крейцарів. Теперішну вартість Ваших льосів подамо пізнїйше, бо не маємо часу обчисляти. — **Сад:** Серия Вашого льосу 558 витягнена вже давнїйшими роками. Яка сума припадає на число, мусимо насамперед розвідати. Чому не було відразу подати докладно свого імени і прізвища та місця і почти? Ми би були Вам зараз дали знати карткою, а так мусимо ждати, аж нам подасте свою адресу. Другий льос не витягнений. — **Ст. Ш. і М. Р. в Т. п. Б.:** Власти дають призволеня на збиране складок на церков чи то в повітї чи в цїлім краю на якийсь означений час н. пр. на 3 місяцї, на пів року, на рік. В тім часї можна повіт чи край обійти тілько разів, кілько хто зможе і не треба за кождий раз призволеня власти; але по упливі того часу треба нового призволеня. **О. К. в Нагір.:** 1) Нїякий, бо не має нїякої кваліфікациї. — Не годить ся до публичного обговорюваня. Запамятайте собі лиш дуже під сим взглядом правдиву приповідку: „На милованє нема силуваня“. Де нема природної спонуки, там нїякий „любисток“ не поможе. — **В. В. в Н.:** Ми того анї не можемо знати, анї не маємо права доходити. Найлїпше спитайте свого безпосередного начальника, або самого старосту; они Вам чей скажуть чи Ви можете дістати, чи дістанете або чому не дістанете чи не дістали додаток. Годі нам прецї запитувати о то Ваші власти, а то мусїли би ми хиба зробити, як би хотїли Вам дати якусь певну відповідь. — (Всїх що не дістали доси відповіди просимо підождати, бо питаня суть того рода, що мусимо насамперед самі походити і розвідати, а на то треба і часу і відповідної пори.

☞ (Просимо присилати питаня лиш на імя редактора Кирила Кахникевича, а не присилати анї марок анї карт кореспонденцийних до відповіди).

дала она, здаєсь настрашити не лиш саму Туреччину, але й держави европейскі видвигненем справи македоньскої і тому почала посувати свої войска на македоньску границю. Нинї вже по обох сторонах стоять там значні сили военні а розміщене єсть слїдуюче:

За операцийну лїнію грецкої армії служить лїнія Вольо-Ляріса-Трікаля-Арта, а супротив неї з турецкої сторони Солунь (Сальонікі) Верія-Елясона-Гревена. Грецка позиция о стілько кориснїйша, що опирає ся на дві зелїзницї, з котрих одна іде з Вольо над морем до Ляріси, а друга також із сего міста до Трікалї. Турецкі войска мусять аж з Солуня машерувати лихими дорогами через гори і ріки. За то Турки вже заздалегідь старали ся скріпити свої залоги на турецкій граници, а то, — як Греция тепер оправдує ся — дало причину грецкому правительству до висиланя і свого войска на границю. Головна кватира грецкої армії, при котрій знаходить ся також і наслїдник престола, єсть в Ляріcї, а турецка головна кватира єсть в Елясонї.

У военних рухах грецкої армії грають тепер найважнїйшу ролю Вольо і Ляріса. Вольо єсть то місто портове над заливом того-ж самого імени з 12.000 жителів. Положене над морем і сполучене зелїзницями з глубиною краю, єсть оно дуже торговельне; вивозить головно бавовну, овечу вовну і оливу. Тут єсть резиденция грецкого митрополита, осїдок властий повітових і гімназия. Під взглядом военним представляє оно о стілько велику вагу, що на случай неудачі забезпечує грецкій армії досить свобідний відворот, розуміє ся лиш для того, що Туреччина не розпоряджає відповідною маринаркою. В містї єсть ще стара кріпость і одна касарня.

Ляріса, колись в глубокій старинї столиця Тесалії, славна своїм богатством, якось не конче показує тепер то богатство. Правда, що і тут довгі часи господарили Турки, а місто так то давно перейшло під пановане Грециї; тепер зачинає оно вже підносити ся. Ляріса має около 15.000 жителів і лежить на правім березї ріки Салямврія, званої в старинї Пенейос. Місто має ще переважно характер всхідний. Доми тут переважно муровані, з цегли, але стоять окремо, замкнені самі в собі як ще за турецких часів, а понад ними піднимає ся 27 високих мінаретів від мошей, котрі вже валять ся. Головна мошея стоїть саме коло палати, в котрій тепер перебуває наслїдник престола. Замітнїйших будинків тут нема, хиба соборна церков, що стоїть на місци стародавної акрополіс. Яке тут житє — послухаймо, що оповідає о тім один із заграничних кореспондентів:

Зелїзницею з Вольо їхали ми зразу каменистими і мало управленими сторонами; але незадовго в'їхали ми помежи зелені поля та буйні левади, даючі найлїпший доказ урожайности тесальскої землї. По двох годинах їзди побачили ми на півночи тоненькі високі вежі — то мінарети ляріских мошей. Позаяк мене у Волю перепудили, що не знайду в Ляріcї місця, то я чим скорше взяв дорожку (ἁμάξι чит. гамакса) і поїхав з двірця (по грецки сідіродромой) до міста, куди треба їхати добрих 20 мінут та заїхав до найпершого готелю. Візник поганяв живо по каменистій і нерівній дорозї, а незадовго станув перед малим одноповерхим домом з гордою назвою „Готель Доброго Тону“ або по грецки „Ксенодоксіон Калю Козму“. Розуміє ся, що всї комнати були вже заняті і менї прийшлось би було хиба ночувати з кількома воями на подвірю, та ще й заплатити за то за себе і свого слугу шість драхм. Але один знакомий менї Данець, що умів по грецки, вибавив мене з клопоту, бо сказав господареви, що може від мене добре заробити. Отже зараз знайшла ся рада. Господар викватирував з одної комнати грецкого поручника від артилериї, а закватирував мене. Коли я тому противив ся, то офіцир той сам сказав менї, що прецї так годить ся, щоби менї, чужинцеви зробити місце. Греки бачите дуже гостелюбиві.

(Дальше буде).

Рух поїздів зелїзничих

важний від 1 мая 1896, після середно-европ. год.

Відходять до

	Поспішні			Особові			
Кракова	8·40	2·50	11·00	4·40	9·55	6·45	—
Підволочиск	5.55	2·06	—	—	9·30	10·45	—
Підвол. з Підз.	6·08	2·19	—	—	9·48	11·12	—
Черновець	6·10	—	—	10·15	2·45	—	—
Черновець що понедїлка	—	—	—	10·25	—	—	—
Белзця	—	—	—	9·15	—	—	—
Мушини на Тарнів	8·40	11·00	—	4·40	—	6·45[1]	—
Гребенова [2])	—	—	—	—	9·35	—	—
Скольного і Стрия	—	—	—	5·22	9·35	3·05	7·22
Зимної Води [4])	—	—	—	—	3·29	—	—
Брухович [5])	—	—	—	—	1·20	—	—
Брухович [6])	—	—	—	—	3·20	—	—
Янова [7])	—	—	—	9·45	3·00	8·55	—
Янова	—	—	—	9.45[8]	1·05[9]	3·00[10]	6·25[8]

[1]) Від 1 червня до 30 вересня. [2]) Від 10 липня до 31 серпня. [3]) До Скольного лише від 1 мая до 30 вересня вкл. [4]) Від 1 мая до 6 вересня в неділї і сьвята. [5]) Від 1 мая до 6 вересня в неділї і сьвята. [6]) Від 1 мая до 6 вересня в будні дни. [7]) Від 1 мая до 15 червня і від 1 вересня до 30 цьвітня кождого дня. [8]) Від 16 червня до 31 серпня що день. [9]) Від 16 червня до 31 серпня в неділї і сьвята. [10]) Від 16 червня до 31 серпня в тиждневі дни.

Поїзд блискавичний зі Львова 8·40 рано, в Кракові 1·48 по полудни, у Відни 8·56 вечер.

Приходять з

Кракова	1·30	5·10	8·45	8·55	6·55	9·30	—
Підволочиск	2.40	10·05	—	8·07	5·20	—	—
Підвол. з Підз.	2.25	9·50	—	7·46	4·55	—	—
Черновець	9·55	—	—	2·01	7·28	—	—
Черновець що понедїлка	—	—	—	6·13	—	—	—
Белзця	—	—	—	—	5·45	—	—
Мушини на Тарнів	5·10[1]	—	—	8·55[2]	6·55	—	—
Гребенова	—	—	—	—	1·51[3]	—	—
Скольного і Стрия	—	—	—	12·10	8·00	1·51[4]	10·10
Брухович [5])	—	—	—	—	—	8·03	—
Брухович [6])	—	—	—	—	—	8·25	—
Янова	—	—	—	7·50[7]	—	5·28[8]	8·54[8]
Янова [9])	—	—	—	—	1.10	7·48	—

[1]) Від 25 червня до 15 вересня. [2]) Від 1 червня до 30 вересня. [3]) Від 10 липня до 31 серпня. [4]) Зі Скольного тілько від 1 мая до 30 вересня. [5]) Від 1 мая до 25 червня і від 15 серпня до 6 вересня. [6]) Від 26 червня до 14 серпня. [7]) Цїлий рік. [8]) Від 16 червня до 31 серпня. [9]) Від 1 мая до 15 червня і від 1 вересня до 30 цьвітня.

Числа підчеркнені, означають пору нічну від 6 год. вечером до 5 год. 59 мін. рано.

Час подаємо після годинника середно-европейского; він різнить ся о 36 мінут від львівского: коли на зелїзници 12 год., то на львівскім годиннику 12 год. і 36 мін.

За редакцию відповідає: Адам Крехковецкий

З друкарні В. Лозиньского під зарядом В. І. Вебера.